

ROMANIA

DEPARTAMENTUL PENTRU RELATII CU PARLAMENTUL

B-dul Primăverii nr. 22, sector 1, București. Tel: 0213143400 int.3040, Email: departamentul.parlament@gov.ro

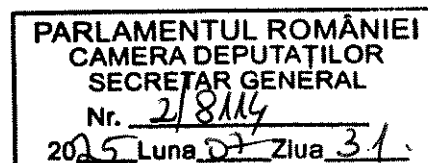
Nr. 6088/2025

28-07-2025

Către: **DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA**
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 24 iulie 2025

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Proiectul de Lege pentru modificarea art. 1391 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul Civil (Bp. 212/2025, L. 188/2025);*
2. *Proiectul de Lege pentru modificarea art. 18 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2021 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri (Bp. 130/2025, Plx. 222/2025);*
3. *Propunerea legislativă privind modificarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare (Bp. 83/2024, Plx. 281/2024);*
4. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155 din 21 noiembrie 2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân (Bp. 132/2025, Plx. 206/2025);*
5. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 198/2023 privind învățământul preuniversitar, cu modificările și completările ulterioare (Bp. 138/2025, Plx. 220/2025);*
6. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 199/2023 a învățământului superior (Bp. 505/2024, Plx. 670/2024);*
7. *Propunerea legislativă privind modificarea Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor (Bp. 55/2025, Plx. 169/2025);*
8. *Propunerea legislativă privind completarea art. 37, alineatul (1) al Ordonanței de Urgență nr. 195 din 12 decembrie 2002 publicată în Monitorul Oficial al României nr. 958/28 decembrie 2002 (Bp. 674/2023, Plx. 113/2024);*
9. *Propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice (Bp. 108/2025, Plx. 204/2024);*
10. *Propunerea legislativă pentru completarea Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000 (Bp. 149/2025, Plx. 227/2025);*
11. *Propunerea legislativă pentru deconspirarea rudelor lucrătorilor Securității care ocupă demnități sau funcții publice (Plx. 186/2025);*
12. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cu modificările și completările ulterioare (Plx. 95/2025);*

13. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale (Plx. 121/2025).

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ*, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice*, inițiată de domnul deputat PSD Eugen Neață împreună cu un grup de parlamentari PSD și Minorități Naționale (**Bp 108/2025, Plx. 204/2025**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul stabilirii cadrului legal pentru oferirea posibilității contravenientului, în situația renunțării la judecată, de a preda permisul de conducere în scopul executării sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce, cu anexarea certificatului de grefă, fără a mai fi nevoie de hotărârea pronunțată de instanță la sfârșitul procesului.

II. Observații

1. Sub aspect procesual, precizăm că regimul juridic al contravențiilor se completează cu dispozițiile *Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare*, acesta din urmă constituind dreptul comun, astfel cum rezultă din cuprinsul art. 47 al *Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare*¹.

¹ Art. 47 - Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Codului penal și ale Codului de procedură civilă, după caz.

În acest context, sunt incidente normele procesuale civile prin care sunt stabilite regulile de competență și de judecare a cauzelor civile, de executare a hotărârilor instanțelor și a altor titluri executorii, precum și obligațiile părților în desfășurarea procesului.

În acest sens, învederăm prevederile art. 10 alin. (1) din *Codul de procedură civilă*, potrivit căroră „*Părțile au obligația să îndeplinească actele de procedură în condițiile, ordinea și termenele stabilite de lege sau de judecător, să-și probeze pretențiile și apărările, să contribuie la desfășurarea fără întârziere a procesului, urmărind, tot astfel, finalizarea acestuia*”.

De asemenea, art. 12 din același act normativ stipulează buna-credință cu titlu de principiu fundamental al procesului civil, fiind prevăzut în mod expres faptul că „*(1) Drepturile procesuale trebuie exercitate cu bună-credință, potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute de lege și fără a se încălca drepturile procesuale ale altei părți.*”

Prin reglementarea prevederilor anterior evocate, în situația exercitării căii de atac împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, legiuitorul a urmărit impunerea unei discipline procesuale a reclamantului, stabilind, în acest sens, într-o manieră riguroasă, aspecte privind conținutul cererii introductive de instanță (plângerii contravenționale), regularizarea cererii de chemare în judecată și incidentele procedurale (precum renunțarea la judecată, renunțarea la calea de atac, suspendarea procesului, etc.).

Astfel, prevederile ce se doresc a fi reglementate constituie norme de procedură privind renunțarea contravenientului la judecarea plângerii contravenționale formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, instituind, în acest sens, norme derogatorii atât de la prevederile art. 118 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002* [alin. (1)], cât și de la art. 406 din *Codul de procedură civilă* [alin. (4)].

Din punct de vedere al exigențelor de tehnică legislativă, se constată nerespectarea prevederilor art. 63² din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, având în vedere că nu sunt indicate în concret prevederile de la care se instituie normele derogatorii, ci se menționează generic dispozițiile art. 118 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002*, respectiv art. 406 din *Codul de procedură civilă*.

În acest sens, arătăm că, în jurisprudența sa³, Curtea Constituțională a statuat că „*deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii*

² „Pentru instituirea unei norme derogatorii se va folosi formula „prin derogare de la ...”, urmată de menționarea reglementării de la care se derogă. Derogarea se poate face numai printr-un act normativ de nivel cel puțin egal cu cel al reglementării de bază.”

³ A se vedea, în acest sens, Decizia nr. 232 din 5 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 15 noiembrie 2001, Decizia nr. 53 din 25 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011, Decizia nr. 732 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 27 ianuarie 2015, sau Decizia nr. 30 din 27 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 16 februarie 2016

pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare." Curtea a constatat că „reglementarea adoptată cu nerespectarea normelor de tehnică legislativă determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice”⁴.

Contrar susținerilor din cuprinsul *Expunerii de motive*, referitoare la eventuala reducere a încărcăturii instanțelor judecătorești care s-ar putea obține prin adoptarea demersului legislativ, apreciem că și în continuare renunțarea reclamantului la judecată în procesele vizate ar urma să devină efectivă doar în momentul în care instanța ar lua act prin hotărâre de acest act de dispoziție al reclamantului.

Pe de altă parte, opinăm că soluția propusă conform căreia certificatul de grefă ține loc de dovadă a depunerii cererii de renunțare la proces nu poate fi valorificată ținând cont de faptul că instanța de judecată ia act de renunțarea la judecată printr-o hotărâre judecătorească (sentință ori decizie, după caz, în funcție de faza procesuală în care intervine incidentul), iar nu printr-un certificat de grefă, ca înscris eliberat de grefa instanței prin care se atestă existența pe rolul instanței a unei cauze civile.

De altfel, până în momentul în care instanța ia act de renunțarea reclamantului la judecarea cererii de chemare în judecată, acesta poate reveni asupra actului său de dispoziție. În acest sens, în doctrină⁵, s-a reținut că renunțarea la judecată este un act de dispoziție unilateral și, pe cale de consecință, ar urma să fie irevocabil. Totuși, manifestarea de voință a reclamantului privește doar efectele procedurale, astfel încât ar trebui să se admită că reclamantul poate reveni asupra renunțării cât timp instanța nu a luat act de renunțare sau pârâțul nu și-a exprimat acordul potrivit art. 406 alin. (4) din *Codul de procedură civilă*. Desistarea reclamantului la judecată producând numai efecte procedurale, drepturile părților nu sunt afectate de acest act de dispoziție, astfel încât reclamantul va putea introduce o nouă cerere de chemare în judecată pentru valorificarea aceluiași drept subiectiv, fără a i se opune autoritatea lucrului judecat a hotărârii prin care s-a luat act de renunțarea la judecată.

De altfel, în doctrină s-a reținut că pârâțul, apreciind din actele de procedură efectuate în cauză că reclamantul nu va câștiga procesul, se va opune renunțării reclamantului și va cere continuarea judecării fondului cauzei, urmărind să obțină o hotărâre care să treacă în autoritatea lucrului judecat.

⁴ a se vedea Decizia nr. 214 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 3 iunie 2019

⁵ A se vedea G. Boroș, M. Stancu, *Drept procesual civil. Partea generală. Judecata în fața primei instanțe*, vol. I, ediția a 6-a revizuită și adăugită, edit. Hamangiu, București 2023, p. 811.

Suplimentar celor expuse mai sus, apreciem că s-ar fi impus justificarea soluției care vizează admiterea cererii de renunțare la judecată în absența acordului părâtului, prin completarea corespunzătoare a *Expunerii de motive*, inclusiv prin raportare la posibilitatea acestuia din urmă de a formula pretenții cu privire la acordarea cheltuielilor de judecată.

2. Cu privire la fondul reglementării propuse, constatăm faptul că inserarea unor soluții legislative specifice regulilor de desfășurare a procesului civil în cuprinsul legislației rutiere, ale cărei dispoziții au ca scop asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, cât și a mediului, excedează obiectului de reglementare al *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002*, contravenind prevederilor art. 24 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

Totodată, menționăm că soluția legislativă existentă în prezent, prevăzută la art. 118 alin. (3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002*, produce efecte juridice în virtutea dispozițiilor alin. (2) ale aceluiași articol referitoare la caracterul suspensiv al plângerii contravenționale introduse conform art. 118 alin. (1), decurgând în mod natural din acestea, neavând un caracter de sine stătător.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.

Cu stimă,

Hic Gavril BOLOJAN

Domnului deputat Sorin – Mihai GRINDEANU

Președintele Camerei Deputaților